

MINISTRSTVO ZA KULTURO
Maistrova ulica 10
1000 Ljubljanagp.mk@gov.si**UPRAVA JAVNEGA ZAVODA
RTV SLOVENIJA**Ljubljana, 14. 08. 2026
Številka: 01-641/2026-1**ZADEVA: Pobuda za spremembe in dopolnitve Zakona o Radioteleviziji Slovenija**

Spoštovani,

iz javno dostopnih podatkov izhaja, da bo v jesenskem času v okviru zakonodajnega postopka pred pristojnimi delovnimi telesi Državnega zbora Republike Slovenije obravnavan predlog novele Zakona o Radioteleviziji Slovenija, ki predvideva ukinitve prispevka za programe RTV Slovenija (EPA 2580-IX).

Kot vodstvo javnega zavoda Radiotelevizija Slovenija (v nadaljevanju: RTV Slovenija) se zavedamo daljnosežnosti posledic take ureditve, zato v nadaljevanju podajamo svoje pomisleke k njej in predlog ureditve načina financiranja, ki bi bil – glede na vse naše dosedanje izkušnje – primernejši. Dodatno želimo ponoviti naše predhodno podane predloge sprememb in dopolnitev Zakona o Radioteleviziji Slovenija (Uradni list RS, št. 96/05, 109/05 – ZDavP-1B, 105/06 – odl. US, 26/09 – ZIPRS0809-B, 9/14, 163/22 in 112/25; v nadaljnjem besedilu: ZRTVS-1), ki žal v okviru pripravljanja predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Radioteleviziji Slovenija (Uradni list RS, št. 112/25) ter v nadaljnjem zakonodajnem postopku, niso bile sprejete. Prosim, da jih ponovno obravnavate in ovrednotite v luči dodatnih argumentov, ki jih prav tako navajamo.

Posledice ukinitve prispevka za programe RTV Slovenija

Ukinitve prispevka za programe RTV Slovenija ni primerna zakonska rešitev, saj odpira pomembna ustavnopravna, sistemska in finančna vprašanja, ki lahko ogrozijo s strani RTV Slovenija neodvisno izvajanje javne službe na področju radijske in televizijske dejavnosti ter dolgoročno stabilnost njenega delovanja.

Temeljni namen prispevka za programe RTV Slovenija je zagotoviti stabilen, predvidljiv in od vsakokratne izvršilne oblasti neodvisen vir financiranja javnega medijskega servisa. Pravni okvir, ki bo to omogočal, mora zagotoviti država, kar izhaja iz odločbe Ustavnega sodišča Republike Slovenije, št. U-I-52/11: »Svoboda izražanja iz prvega odstavka 39. člena Ustave zahteva od države sprejetje ustreznih predpisov, ki naj zagotovijo, da bodo lahko javni mediji samostojno izvrševali svoje funkcije (naloge) pri svobodnem oblikovanju javnega medija. Zato mora zakonodajalec z ustrežno zakonodajo zagotoviti programsko, organizacijsko in finančno samostojnost javnih medijev, torej tudi javnega zavoda Radiotelevizija Slovenija (RTVS).«.«.

RTV prispevek predstavlja sistemski mehanizem financiranja izvajanja javne službe in ni zgolj plačilo za programske vsebine.

ZRTVS-1 določa, da se dejavnost RTV Slovenija financira iz več virov, pri čemer predstavlja prispevek za njene programe osrednji in sistemsko najpomembnejši vir financiranja javne službe. Drugi viri financiranja so sredstva iz tržne dejavnosti, državnega proračuna in iz sponzoriranja. Tako določena kombinacija virov zagotavlja finančno stabilnost RTV Slovenija in zmanjšuje njeno odvisnost od vsakokratnih odločitev glede proračunskih sredstev.

Z ukinitvijo RTV prispevka bi se tako zmanjšala institucionalna neodvisnost javnega zavoda RTV Slovenija, ki predstavlja enega temeljnih pogojev za njeno nepristransko in profesionalno delovanje.

Ob upoštevanju načela pravne države iz 2. člena Ustave Republike Slovenije¹, katerega element je predvidljivost pravnega reda, mora biti financiranje javne službe urejeno tako, da omogoča dolgoročno načrtovanje izvajanja zakonsko določenih nalog. Nenadna odprava temeljnega vira financiranja brez ustrezno izdelanega nadomestnega in prehodnega sistema lahko povzroči resne motnje pri izvajanju javne službe.

Z vidika javnega interesa je treba poudariti, da RTV Slovenija ne opravlja zgolj dejavnosti televizijskega in radijskega oddajanja, temveč izvaja številne zakonsko določene naloge, ki jih komercialni mediji praviloma ne zagotavljajo oziroma jih ne zagotavljajo v primerljivem obsegu. Mednje sodijo dostopnost, priprava kulturnih, izobraževalnih, otroških in verskih vsebin, priprava programov za slovenske narodne skupnosti v sosednjih državah in po svetu, programov za invalide, ohranjanje avdiovizualne dediščine in arhiviranje, izvajanje glasbene produkcije javnega pomena, priprava programov za italijansko in madžarsko narodno skupnost, dejavnosti povezane z ohranjanjem najvišjega registra slovenskega jezika ter ponudba vseh navedenih vsebin na najnovejših digitalnih platformah. Financiranje teh dejavnosti zahteva stabilen sistemski vir sredstev, saj njihov obseg ni odvisen od tržnega interesa, temveč od javnega interesa, ki ga določa zakon.

Predlog usklajevanja višine prispevka za programe RTV Slovenija

Glede na dobro poznavanje okolja, v katerem RTV Slovenija posluje, predlagamo ohranitev RTV-prispevka kot temeljnega vira financiranja RTV Slovenija, pri čemer naj se njegova višina **samodejno in periodično usklajuje z inflacijo**. Kot alternativno, kompleksnejšo možnost je mogoče predvideti tudi delno vezavo višine prispevka na rast plač v javnem sektorju. Predmetni predlog ocenjujemo kot osrednji ukrep za zagotovitev stabilnega in neodvisnega financiranja RTV Slovenija, s katerim bi se odpravila ključna pomanjkljivost sedanjega sistema, tj. neprilagodljivost višine RTV-prispevka spremembam v poslovnem okolju.

RTV Slovenija je javni zavod in je zato zavezana k spoštovanju Zakona o skupnih temeljih sistema plač (druga alineja 1. točke 2. člena)² v javnem sektorju. Samo z zadnjo plačno reformo, sprejeto konec leta 2024, so bila dogovorjena zvišanja plač javnih uslužbencev – torej tudi zaposlenih pri RTV Slovenija – brez da bi se RTV Slovenija za ta namen zagotovilo dodatna sredstva.

¹ Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97 – UZS68, 66/00 – UZ80, 24/03 – UZ3a, 47, 68, 69/04 – UZ14, 69/04 – UZ43, 69/04 – UZ50, 68/06 – UZ121,140,143, 47/13 – UZ148, 47/13 – UZ90,97,99, 75/16 – UZ70a, 92/21 – UZ62a in 98/25 – UZ74a

² Uradni list RS, št. 95/24 in 12/26 – ZPPJUF

Nepovezanost med višino RTV prispevka in spremembami poslovnega okolja, predvsem rastjo plač v javnem sektorju, ustvarja normativno okolje, ki je za RTV Slovenija poslovno nevzdržno. Normativno fiksni prihodki in normativno rastoči odhodki, so tako v teoriji kot praksi logično nezdružljivi.

Kot osnovni in izvedbeno najpreprostejši model predlagamo, da se višina RTV-prispevka enkrat letno samodejno uskladi z **uradno ugotovljeno povprečno letno stopnjo inflacije v preteklem koledarskem letu**. Takšen način zagotavlja objektivno, predvidljivo in od vsakokratne politične odločitve neodvisno prilagajanje realne vrednosti RTV-prispevka spremembam splošne ravni cen.

Glede na navedeno predlagamo naslednje besedilo novega drugega odstavka 32. člena:

»(2) Zneski prispevka iz prejšnjega odstavka se vsako leto s 1. aprilom uskladijo za povprečno letno stopnjo inflacije v preteklem koledarskem letu. Za uskladitev se uporabi uradni podatek Statističnega urada Republike Slovenije o povprečni letni stopnji inflacije v preteklem koledarskem letu. Usklajeni zneski se izračunajo na podlagi zneskov prispevka, ki se uporabljajo v marcu tekočega leta, in se zaokrožijo na najbližji cent. Uprava RTV Slovenija najpozneje do 15. marca tekočega leta z ugotovitvenim sklepom ugotovi usklajene zneske prispevka in sklep objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. Uskladitev nastopi neposredno na podlagi tega zakona, ugotovitveni sklep pa je deklaratorne narave. Usklajeni zneski prispevka se uporabljajo od 1. aprila tekočega leta do 31. marca naslednjega leta.«

Stroški plač RTV Slovenija so v letu 2025 kljub izrazito restriktivni kadrovski politiki in posledičnem zmanjšanju števila zaposlenih dosegli približno 97 milijonov evrov³, med tem ko je bila višina drugih stroškov približno 46 milijonov evrov⁴. Glede na njuno razmerje, kot nekoliko kompleksnejše predlagamo, da **se višina prispevka za programe RTV Slovenija v višini 2/3 prilagaja rasti plač v javnem sektorju, v 1/3 pa stopnji inflacije**.

Če bi predlagatelj želel v mehanizem usklajevanja poleg inflacije vključiti tudi rast plač v javnem sektorju, pošljamo v razmislek alternativno ureditev:

»(2) Zneski prispevka iz prejšnjega odstavka se vsako leto s 1. aprilom uskladijo s ponderirano stopnjo uskladitve. Ponderirana stopnja uskladitve je enaka vsoti dveh tretjin stopnje rasti povprečne bruto plače za redna izplačila v javnem sektorju in ene tretjine povprečne letne stopnje rasti cen življenjskih potrebščin v preteklem koledarskem letu.

(3) Stopnja rasti povprečne bruto plače za redna izplačila v javnem sektorju je odstotna sprememba letne povprečne bruto plače za redna izplačila pri uporabnikih proračuna, ki sestavljajo javni sektor po zakonu, ki ureja skupne temelje sistema plač v javnem sektorju, v preteklem koledarskem letu glede na koledarsko leto pred njim, kot jo najpozneje do zadnjega dne februarja tekočega leta na podlagi podatkov Informacijskega sistema za posredovanje in analizo podatkov o plačah, drugih izplačilih in številu zaposlenih v javnem sektorju ISPAP, izračuna in objavi AJPEŠ.

³ Vir: Letno poročilo 2025 Radiotelevizija Slovenija, javni zavod, stran 130, dostopno na: https://img.rtvsl.si/files/2026/03/06/39_609443199181652242_071-letno-porocilo-2025-nelektorirano-cistopis-25_02_2026.pdf

⁴ Ibidem

(4) Povprečna letna stopnja rasti cen življenjskih potrebščin je odstotna sprememba povprečnega letnega indeksa cen življenjskih potrebščin v preteklem koledarskem letu glede na leto pred njim, kot jo objavi Statistični urad Republike Slovenije.

(5) Usklajeni znesek prispevka se izračuna tako, da se znesek prispevka, ki se uporablja v marcu tekočega leta, pomnoži s količnikom, ki se izračuna po naslednji enačbi:

$$U = P \times [1 + (2R + I) / 300]$$

Pri čemer je:

- U usklajeni znesek prispevka,*
- P znesek prispevka, ki se uporablja v marcu tekočega leta,*
- R stopnja rasti (izražena v odstotkih) povprečne bruto plače za redna izplačila v javnem sektorju iz tretjega odstavka tega člena in*
- I povprečna letna stopnja rasti (izražena v odstotkih) cen življenjskih potrebščin iz petega odstavka tega člena.*

Usklajeni znesek prispevka se zaokroži na najbližji cent.

(6) Uprava RTV Slovenija najpozneje do 15. marca tekočega leta z ugotovitvenim sklepom ugotovi usklajene zneske prispevka, izračunane v skladu s prejšnjim odstavkom. Sklep vsebuje uporabljena podatka, prikaz izračuna in usklajene zneske prispevka ter se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(7) Usklajeni zneski prispevka se uporabljajo od 1. aprila tekočega leta do 31. marca naslednjega leta. Uskladitev nastopi neposredno na podlagi tega zakona; ugotovitveni sklep iz prejšnjega odstavka je deklaratorne narave.«

Oblikovanje sistema prilagodljive višine RTV prispevka predstavlja pomemben korak k zagotavljanju finančne stabilnosti RTV Slovenija, ki že vrsto let deluje v okolju zamrznjenega prispevka za programe RTV Slovenija (z izjemo 10 % povišanja v letu 2024⁵).

S predlaganim načinom določanja višine RTV prispevka bi se odpravile slabosti obstoječe ureditve, po kateri je višina navedenega prispevka fiksna, kar se v primeru rasti ravni cen ali plač v javnem sektorju neizogibno odraža v slabšem finančnem položaju RTV Slovenija. To nedvomno pomeni tudi poseg v ustavni položaj RTV Slovenija (kršitev 39. člena Ustave Republike Slovenije) ter 2. člen ZRTVS-1, po katerem je ustanovitelj javnega zavoda RTV Slovenija dolžan zagotoviti institucionalno avtonomijo in uredniško neodvisnost ter primerno financiranje za izvajanje javne službe.

Sistem samodejnega prilagajanja višine RTV prispevka, bi brez dvoma pomenil korak v smeri sodobne ureditve od države neodvisnega financiranja javne radiotelevizije, ki ga v Sloveniji doslej še nismo zmogli. Brez sistema samodejnega prilagajanja višine RTV prispevka, RTV Sloveniji še naprej ne bo zagotovljena finančna avtonomija, kar predstavlja tveganja, katerim bi se lahko sistemsko izognili.

⁵ Odlok o spremembi višine prispevka za opravljanje radijske in televizijske dejavnosti Radiotelevizije Slovenija (Uradni list RS, št. 73/24)

Če noben izmed predhodno predlaganih načinov usklajevanja višine RTV prispevka ni sprejemljiv, apeliramo, da zagotovite drug ustrezen ukrep oziroma vzvod za zakonsko prilagajanje višine, ki bo zagotovil samodejno usklajevanje višine navedenega prispevka s stroški poslovanja javnega zavoda, s čimer se mora vnesti prepotreben element finančne avtonomije in neodvisnosti javnega zavoda.

Dodatni predlogi sprememb oziroma dopolnitev ZRTVS-1

Predlog spremembe tretjega in četrtega odstavka 6. člena ZRTVS-1:

Trenutno veljavna določba četrtega odstavka 6. člena ZRTVS-1 določa, da so posnetki iz arhivov za komercialne namene dostopni skladno z avtorskim pravom ter ob plačilu stroškov v višini, določeni s tarifo, ki jo s soglasjem Sveta in Finančnega odbora določi uprava.

Predlagamo, da se v določbi jasno določi, da je proti plačilu mogoče posredovati celotno arhivsko gradivo za komercialne namene (v arhivu RTV Slovenija se namreč ne hranijo le posnetki, temveč tudi dokumentacija, avdio-vizualno gradivo, fotografije, besedila in teksti oddaj ter drugo spremno arhivsko gradivo), ne le gradivo, ki predstavlja posnetke, kot je urejeno v veljavni določbi (enako velja za tretji odstavek 6. člena ZRTVS-1).

Prav tako predlagamo, da se v navedeni določbi določi minimalni obseg tarife oziroma stroškovnika za posredovanje navedenega arhivskega gradiva (enako naj se določijo stroški za posredovanje arhivskega gradiva za nekomercialne namene). Jasno naj se določi, da tarifa obsega vsaj: stroške kopije oziroma prepisa zahtevanega arhivskega gradiva (stroški razmnoževanja), posredovanja, ter nadomestila za uporabo avtorskih in sorodnih pravic, ki izhajajo iz zahtevanega arhivskega gradiva (plačilo nadomestila varuje premoženjske interese avtorja glede stvaritve in predstavlja plačilo za dovoljenje avtorja za uporabo njegovega dela).

Glede na navedeno se predlagata novi tretji in četrti odstavek 6. člena, ki se glasita:

»(3) Arhivsko gradivo je za nekomercialne namene dostopno javnosti ob plačilu stroškov posredovanja arhivskega gradiva.

Arhivsko gradivo je za komercialne namene dostopno javnosti ob plačilu Tarife za komercialni namen uporabe. Pravice na gradivu je uporabnik dolžan urediti skladno z zakonom, ki ureja avtorsko in sorodne pravice.

(4) Stroški posredovanja arhivskega gradiva in Tarifa za komercialni namen uporabe, s soglasjem Sveta in Finančnega odbora določi uprava.«.

Predlog spremembe 32. člena ZRTVS-1:

Predlagamo črtanje točke 1.b prvega odstavka 32. člena ZRTVS-1, saj se za vsakogar, ki ima mobilno napravo za komuniciranje (mobilni telefon) šteje, da ima dostop do televizijskih programov, ki jih zagotavlja RTV Slovenija, zato je ta določba (ki določa nižjo višino prispevka za programe RTV Slovenija iz razloga, kot ga določba naslavlja) zaradi zastarelosti povsem nepotrebna.

Ureditev lastništva nepremičnega premoženja

Ponovno apeliramo za upoštevanje v preteklosti večkrat podanega predloga za ureditev lastništva nepremičnega premoženja, ki ga ima RTV Slovenija v upravljanju, ter nepremičnega premoženja, ki ga ima RTV Slovenija v lasti. Trenutno stanje, kjer RTV Slovenija ni vpisana v zemljiško knjigo kot lastnica nepremičnin, ki jih uporablja za izvajanje javne službe, ustvarja pravno negotovost, ki otežuje vlaganja, upravljanje in razvoj, otežen dostop do financiranja investicij (npr. za energetske prenove ali večje adaptacije, kjer je potrebna dokazljivost lastništva) ter neurejene razmerje odgovornosti v primeru škodnih dogodkov, naravnih nesreč ali varnostnih incidentov.

Ureditev lastništva v korist RTV Slovenija bi odpravila to nesorazmerje med dejansko odgovornostjo (upravljanje, vzdrževanje, investicije) in pravnim statusom. Zakon o visokem šolstvu je precedenčni primer, kjer se je odstopilo od določb Zakona o zavodih in omogočilo, da visokošolski zavodi postanejo imetniki lastninske pravice na premoženju, ki je bilo v njihovem upravljanju pred preoblikovanjem. RTV Slovenija ima primerljivo ustavno in sistemsko funkcijo kot visokošolski zavodi (v smislu zagotavljanja javne službe na področju informiranja, izobraževanja in kulture), zato ni razlogov, da se jo obravnava manj ugodno, kar bi bilo lahko tudi protipravno (diskriminatorno). Čeprav RTV Slovenija upravlja in investicijsko vzdržuje obsežno nepremično infrastrukturo, za ta namen ne prejema proračunskih sredstev. Tako kritje stroškov za upravljanje in investicijsko vzdrževanje izhaja iz sredstev, ki izvirajo iz RTV prispevka in lastnih prihodkov, kar neposredno zmanjšuje sredstva, namenjena za programsko produkcijo in izvajanje javne službe. Če bi premoženje postalo last RTV Slovenija ali če bi stroške investicij prevzela država, bi se prispevek za programe RTV Slovenija razbremenil v tem obsegu, povečale bi se možnosti za strateške investicije (npr. digitalizacija, prenove), prav tako pa bi se iz tega naslova omogočila večja programska avtonomija in kakovost vsebin. Danes nosi RTV Slovenija vso odgovornost za vzdrževanje in varnost objektov, brez formalnega statusa lastnika. Takšna ureditev ni skladna z načelom sorazmernosti odgovornosti in pravic. Glede na vse navedeno bi ureditev prenosa lastninske pravice oziroma zagotovitev proračunskega sofinanciranja omogočila večjo pravno-operativno učinkovitost.

V luči navedenega je smiselno, da država kot ustanoviteljica bodisi omogoči vpis lastninske pravice na RTV Slovenijo bodisi neposredno prevzame odgovornost za sistemsko financiranje takih objektov. S tem se bo okrepila pravna varnost, povečala učinkovitost poslovanja in zagotovila dolgoročna finančna vzdržnost javne službe.

Nenazadnje ima trenutno stanje tudi širše sistemske posledice, saj neposredno posega v avtonomijo in institucionalno neodvisnost javnega zavoda RTV Slovenija. Lastništvo nad osnovnimi sredstvi, predvsem nepremičninami, je ključni pogoj za samostojno in neodvisno delovanje institucije, saj omogoča dolgoročno načrtovanje razvoja, stabilno upravljanje ter zmanjšuje tveganje zunanjih pritiskov in vplivov. Če je RTV Slovenija odvisna od zunanjih lastnikov oziroma od nerazjasnjenih pravnih razmerij glede svojih poslovnih prostorov, lahko to oslabi njeno sposobnost uresničevanja javne službe v skladu z ustavno zagotovljeno neodvisnostjo in pluralnostjo. Ureditev lastništva v korist RTV Slovenija bi tako poleg odprave pravno-formalnih ovir zagotovila tudi bolj trdno institucionalno podlago za izvajanje njenega poslanstva kot neodvisnega javnega medija.

Ureditev sofinanciranja s strani ustanovitelja glede izvajanja arhivske dejavnosti izven javne službe

RTV Slovenija na podlagi dovoljenja Ministrstva za kulturo hrani arhivsko gradivo, ki bi ga po zakonu, ki ureja arhive, moral prevzeti oziroma hraniti Arhiv Republike Slovenije. Naj poudarimo, da je RTV Slovenija pripravljena še naprej varovati in ohranjati lastno arhivsko gradivo (na trajnih digitalnih nosilcih) ter zagotavljati ustrezne prostore in osebje za varstvo in hrambo arhivskega gradiva. Vendar ker opravlja RTV Slovenija dejavnosti izven časovnega obsega javne službe, predlagamo, da država prevzame sofinanciranje varovanja in hrambe predmetnega gradiva izven časovnega obsega javne službe RTV Slovenija. V primeru, da bi bilo gradivo predano Arhivu Republike Slovenije, bi to za Republiko Slovenijo nedvomno pomenilo večje finančne stroške kot sofinanciranje arhivske dejavnosti RTV Slovenija.

Prenova določbe, ki ureja obseg javne službe

Predlagamo celovito prenovo določbe, ki ureja obseg javne službe na področju radijske in televizijske dejavnosti, natančnejše določbe 3. člena ZRTVS-1, kot prikazano v nadaljevanju.

Predlog novega 3. člena se glasi:

»3. člen

(1) Javna služba po tem zakonu obsega ustvarjanje, pripravljanje, razširjanje in arhiviranje vsaj:

- dveh nacionalnih televizijskih medijev;
- treh nacionalnih radijskih medijev;
- vsebin za avtohtono italijansko in madžarsko narodno skupnost ter vsebin za romsko etnično skupnost;
- vsebin za slovenske narodne manjšine v sosednjih državah ter za slovenske izseljenke in izseljence (v nadaljnjem besedilu: izseljence) in zdomce;
- vsebin za tujo javnost;
- vsebin za spletni portal in aplikacije.

(2) Javna služba po tem zakonu obsega tudi razširjanje vsebin preko specializiranih medijev in drugih komunikacijskih poti.

(3) Javna služba po tem zakonu poleg programov iz prvega odstavka tega člena obsega tudi poseben nacionalni televizijski medij, namenjen neposrednim prenosom sej Državnega zbora Republike Slovenije in njegovih delovnih teles ter predvajanju posnetkov teh sej, kadar neposredni prenos ni mogoč, in celovitemu informiranju javnosti tudi o vsem drugem parlamentarnem dogajanju, vključno s sejami Državnega sveta Republike Slovenije, mednarodnimi aktivnostmi parlamenta, posveti v organizaciji Državnega zbora Republike Slovenije oziroma njegovih delovnih teles ali Državnega sveta Republike Slovenije in drugimi aktivnostmi, povezanimi z uresničevanjem ustavnih pristojnosti slovenskega parlamenta.«.

S spremembo prvega stavka prvega odstavka tega člena se z besedo »razširjanje« uporabi nadpomenka za dosedanje »oddajanje«, s čimer se želi zaobseči vse trenutne in bodoče tehnološke načine distribucije oziroma razširjanja vsebin. V prvem stavku prvega odstavka se predlaga

dopolnitev z eksemplifikativnim načinom določanja obsega javne službe - doda se beseda »vsaj«. Želeli bi doseči, da je javna služba v zakonu opredeljena kot minimalen način/obseg opravljanja javne službe, hkrati pa to ne pomeni, da RTV Slovenija ne sme v okviru javne službe ustvarjati, pripravljati, razširjati in arhivirati tudi drugih medijev, programov, oddaj ipd., če bo to prepoznano (in posledično predvideno s PPN) kot učinkovit način ali potreben obseg za doseganje ciljne publike.

Dalje predlagamo, da se iz 3. člena ZRTVS-1, prvega odstavka, črta tretja alineja, ki kot del javne službe izrecno določa zagotavljanje programov regionalnih centrov. Takšna določba po naši oceni pomeni nedopusten poseg zakonodajalca v avtonomijo javnega zavoda pri notranjem organiziranju in poslovanju ter posega v njegovo zakonsko zagotovljeno samostojnost. Javni zavod mora imeti možnost, da glede na razpoložljiva finančna sredstva, kadrovske zmožnosti ter programske potrebe in tehnološki razvoj, samostojno določa svojo organizacijsko strukturo, vključno z vprašanjem, ali, kje in v kakšni obliki delujejo regionalni centri. Z določitvijo konkretne organizacijske oblike (regionalni centri) kot sestavnega dela javne službe zakonodajalec neposredno omejuje pravico zavoda do samostojnega organiziranja, prevzema vlogo poslovnega organa in posega v upravljavsko in poslovno avtonomijo zavoda, ki bi morala biti varovana skladno z načelom institucionalne avtonomije javnih zavodov. Poudarjamo, da zakon lahko opredeli vsebinski obseg javne službe, ne more pa posegati v notranjo organizacijo zavoda na ravni posameznih organizacijskih enot.

Ker RTV Slovenija nima televizijskega programa za tujo javnost, se predlaga črtanje te besedne zveze (v veljavni šesti alineji prvega odstavka 3. člena ZRTVS-1), tako, da ostanejo zgolj vsebine za tujo javnost, ki so predvajane na enemu od medijev katerih izdajatelj je RTV Slovenija.

Modernizacija 31. člena in 37. člena ZRTVS-1

Potrebna je modernizacija določbe četrtega odstavka 31. člena ZRTVS-1, ki vzpostavlja domnevo, da ima sprejemnik vsaka fizična ali pravna oseba, ki je registrirana kot odjemalec oziroma plačnik električne energije v javnem električnem omrežju. Takšna (oziroma prilagojena) domneva bi morala biti vzpostavljena tudi za vsako fizično ali pravno osebo, ki je naročnik kabelskih in mobilnih storitev, ki omogočajo spremljanje TV ali RA programov ali prenašanja podatkov na spletu. V tej zvezi bi bilo treba nadgraditi tudi določbo drugega odstavka 37. člena ZRTVS-1 v zvezi z upravičenjem RTV Slovenija za zbiranje relevantnih podatkov od ponudnikov kabelskih in mobilnih storitev (operaterjev).

Spremembe kazenskih določb

Po tem, ko je v Republiki Sloveniji evro zakonito plačilno sredstvo že vse od 1. 1. 2007, so predpisane globe iz 41., 42. in 43. člena še vedno neustrezno zapisane v tolarjih. Tako se kot nujno predlaga odprava obstoječe anomalije, prav tako pa je treba evalvirati ustreznost višine posamezne globe, saj so le-te občutno prenizke (tako za fizične kot pravne osebe). Zlasti je treba zvišati predpisano globo za prekrške, ki so določeni v 42. členu ZRTVS-1 (podaja neresnične izjave iz četrtega odstavka 31. člena ZRTVS-1).

Ker so vse globe določene v razponu, lahko prekrškovni organ izreče le najnižjo določeno globo. Glede na navedeno se zato dodatno predlaga določitev izrecnega zakonskega pooblastila iz tretjega odstavka 52. člena Zakona o prekrških, da se sme za prekrške iz tega zakona v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem

zakonom. V tem primeru bo prekrškovni organ moral o prekršku odločiti s pisno odločbo (56. člen ZP-1) in v njej obrazložiti razloge za izrek globe, ki je višja od najnižje predpisane za obravnavani prekršek.

S spoštovanjem,

Uprava Javnega zavoda Radiotelevizije Slovenija

Natalija Gorščak,
predsednica Uprave RTV SLO

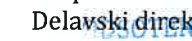
Nevenka Črnko,
članica Uprave RTV SLO

- ODSOTEN -

Luka Rupnik,
član Uprave RTV SLO

Franci Pavšer,
član Uprave RTV SLO -
Delavski direktor

Poslati:

- naslovníku
- Svet RTV Slovenija, v vednost

